ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΗΔΕΙΑΣ Κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΣΤΟ Ε΄ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Αλεξανδρούπολη, 30 Οκτωβρίου 2026

- Σεβασμιώτατε Μητροπολίτη Προύσης κ. Ιωακείμ, εκπρόσωπε της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού μας Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου,
- Σεβ. Μητροπολίτα Ιλίου, Αχαρνών και Πετρουπόλεως κ. Αθηναγόρα, Πρόεδρε του Συνοδικού Γραφείου Προσκυνηματικών Περιηγήσεων της Εκκλησίας της Ελλάδος και εκπρόσωπε της Αυτού Μακαριότητος του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου
- Σεβασμιώτατοι και Θεοφιλέστατοι άγιοι Αδελφοί,
- Εξοχωτάτη κ. Υφυπουργέ Τουρισμού
- Σεβαστοί Πατέρες και Μητέρες,
- Κυρίες και Κύριοι εκπρόσωποι πάσης αρχής και εξουσίας,
- Αγαπητοί σύνεδροι.

Ο σύντομος χαιρετισμός μου εκ προσώπου του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ρόδου κ. Κυρίλλου και δι' αυτού όλων των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών των Ι. Μητροπόλεων των Δωδεκανήσων, δεν θα είναι πέραν αυτού που δηλώνει η ίδια η λέξη: ***χαιρετισμός***. Δηλαδή **έκφραση χαράς για την εδώ σύναξή μας, αλλά και ευχής** για την επιτυχή και αίσια ολοκλήρωσή της. Και μάλιστα όταν η συνεδριακή αυτή σύναξη έχει αντικείμενο ένα θέμα, που φαινομενικά είναι απλό, αλλά στην πραγματικότητα είναι βαθύτατα σημαντικό, γιατί σχετίζεται με έναν ιδιαίτερο τρόπο με την εν Χριστώ πορεία και σωτηρία των ανθρώπων.

Έχουμε συνηθίσει να κάνουμε συνέδρια για σοβαρά θέματα, που αναφέρονται είτε σε προβλήματα της εκκλησιαστικής πνευματικής ζωής είτε στις σχέσεις της Εκκλησίας με τη σύγχρονη πραγματικότητα, που με τρόπο ραγδαίο αλλάζει κάθε ημέρα χίλιες θα λέγαμε μορφές, είτε σε σπουδαίες μορφές της Εκκλησίας για να τις κατανοήσουμε και να παραδειγματιστούμε από αυτές.

Εδώ όμως στο παρόν Συνέδριο μιλάμε για Μοναστήρια, για Προσκυνήματα, για προσκυνηματικές διαδρομές, και μάλιστα σε μία περιοχή η οποία λόγω της προωθημένης ακριτικής θέσης της κατέχει εξέχουσα θέση στην πατρίδα μας. Μιλάμε για τη Θράκη μας, η οποία ιδίως στην εποχή μας θεωρείται, νομίζουμε, κριτήριο για το πως πρέπει να πορευόμαστε ως έθνος – το πολλαπλώς ευαίσθητο μίας περιοχής κρίνει την υγεία η όχι των αντανακλαστικών μίας χώρας. Μη ξεχνάμε ότι οι Ακρίτες αναδείχτηκαν σε τέτοιες περιοχές και αυτές έγιναν θρύλος και τραγούδι στη λαϊκή ελληνική ψυχή.

Γιατί θεωρούμε ότι το θέμα ενώ φαίνεται απλό είναι εξόχως σημαντικό, καθώς το σχετίζουμε με την Χριστώ πορεία και σωτηρία των ανθρώπων; Μα, για τον απλούστατο ακριβώς λόγο πως ότι η βαθιά θεολογική σκέψη και ο πνευματικός πατερικός προβληματισμός – εντελώς απαραίτητα και αναγκαία για το ευ ζην της Εκκλησίας μας – δεν «φτάνουν» συχνά στον απλό λαό μας κι ούτε αγγίζουν την καρδιά του, γιατί είναι εγκλωβισμένος με τα προβλήματα της καθημερινότητας και της αμεσότητάς του**, το κατορθώνουν μ' έναν πλάγιο και απαλό τρόπο οι προσκυνηματικές εκδρομές, η επαφή των πιστών με τα μοναστήρια και τα προσκυνήματα, το πάτημα των ποδιών τους σε χώματα που έχουν αγιαστεί από τις προσευχές και τα δάκρυα οσίων και αγωνιζομένων για τη σχέση τους με τον Θεό ανθρώπων**.

Το παράδειγμα των τελευταίων μηνών, όπου μία τηλεοπτική σειρά έφερε σ' επαφή με μοναδικό τρόπο τον λαό μας με τον **όσιο Παΐσιο τον Αγιορείτη**, είναι νομίζουμε σπουδαία απόδειξη πάνω στην αλήθεια αυτή. Ο,τι θα απαιτούσε ίσως πολυχρόνια κηρύγματα και βαθιές θεολογικές αναλύσεις, το πέτυχε μία τηλεοπτική σειρά μέσω της δύναμης της εικόνας που καλώς η κακώς είναι αυτή που κυριαρχεί στην εποχή μας.

Κι ένα ακόμη παράλληλο στοιχείο – ας επιτραπεί τελειώνοντας να πω - φανερώνει εξίσου την πραγματικότητα αυτή, που ίσως μπορεί να αποτελεί πυξίδα σ' έναν βαθμό και για την ποιμαντική μας πορεία και δράση. Η αγάπη του λαού μας, σπουδαγμένων και μη, για τα διάφορα Γεροντικά της Εκκλησίας μας. Τι είναι εκείνο, που τρέφει θα λέγαμε σήμερα, αλλά και διαχρονικά, περισσότερο έναν πιστό; Όχι τόσο ένα θεολογικό πνευματικό βιβλίο, όσο ο λόγος ενός αββά, μία θαυμαστή ενέργεια ενός οσίου ασκητή, μία απλή φράση που βγαίνει όμως σαρκωμένη από τον ματωμένο αγώνα ενός αληθινού πιστού.

Κι όταν συμβεί να «τραφεί» έτσι σε πρώτη φάση ο απλός πιστός, τότε θα αναζητήσει και την πιο αναλυτική θεολογική εξήγηση των πραγμάτων, τότε η θεολογική κατανόηση θα έρθει να θεμελιώσει το καλό ήθος που έχει καλλιεργήσει ο αποφθεγματικός γεροντικός λόγος. Η αντιστοιχία του Γεροντικού με τις προσκυνηματικές εκδρομές και τον θρησκευτικό λεγόμενο τουρισμό είναι προφανής.
Εύχομαι, εκ καρδίας, καλή επιτυχία στο Συνέδριό μας.

+Ο ΜΗΔΕΙΑΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ